

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Academia Peccatorvm. Seu Conciones De Tota Parabola Prodigi Euangelici

Quae Insolentia Peccatorvm Sev De Lvxv et Libidinibus Prodigi

Bosquier, Philippe

Moguntiae ; Coloniae, 1614

Interpres Lectori.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55916](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55916)

INTERPRES LECTORI.

Academiam Peccatorum, benevole Lector, dedit iam olim genti Francica patria lingua, Vir doctrina & pietate illustris R. P. Philippus Bosquetus. Ego eam patria fines auebam migrare, & latius resonare. Id animi indidit publici amor compendij, non auarè pretium statui labori meo; sed eum esse questum in animum induxi maximum, quam maxime seruire multorum commodis. Hic periculum faciendum censui. an errauit fors in translatione, ac non in materia electione, quæ communior, quæ potest reperiri utilior? Labimur qui homines sumus. in multis enim offendimus omnes: spiritus sancti **Iacobi 3.** effatum est. Eximat se huius Academia à studio, qui se non posse argui de peccato existimat, qui mendaciter audet dicere, Absque peccato & innocens **Jerem. 2.** ego sum. Non peccaui, sed nemo cui modò cerebrū in capite, quem non infanda demerant ab Orco reducta Catharorum hæresis, eò insipientia deuenit. Non est quisquam Catholica fidei assertor, quem nò hac in Academia iuuet multam collocasse operam, ut quia omnino integri omnino, macule prorsus puri esse non valemus. caueamus à culpa anima aeternam mortem inferetibus plangamus, doleamus, fructus dignos **Ibid.** penitentia faciendo admissas. Quisq; agat penitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnium hac esse cura debet. **Variarum Scientiarum**

AD LECTOREM.

Rom. 3.
1. Ioan. 1.

Ibid. 2.

Judic. 8.

Athena non omne mortalium genus complectitur, Huic Academia omnes inscripti sunt. Nō enim est distinctio. Omnes peccauerunt, & egent gloria Dei. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. Quid proinde vilius quā huius Academiae ex praescripto cōfiteri peccata nostra, ut qui fidelis est & iustus Deus remittat ea nobis? Omnis quippe labor, omne studium hac in schola impensum, eo sine fit, ut non peccemus. Sed & si quis peccauerit, aduocatum norit se habere apud Patrē, Iesum Christum iustū, qui est propitiatio pro peccatis nostris. O materia scriptiois pulchra, electa, nobilis! auro certē contrā cara. Non ignorantibus veritatem, sed scientibus eam loquor. Siliqua terrenarum delectationum nō explent famem. Ad benignissimum Patrem festinemus, ut saturemur, ut stolam induamur primam. Si animum hoc anquirimus, frequentandum hanc Academiam est. Quantis exuberat omnisaria eruditionis scaturiginibus? quo eloquentia fluit flumine? quibus ornamentorum artis oratoria scintillat luminibus? quā valido assurgit impetu? ut feruent chartacea freta adductis in dicendo masculis lacertorum toris? alta sapientiae neruosa meruō debetur oratio. Ipsum Auctorem Interpretem requirebat. Iuxta ætatē robur est hominis; iuxta doctrinam versio. at ego Latina non æquani Gallicis. hæc caput calo inferunt fateor, quia ab ipso Auctore sunt; illa verò terram legunt, quia à me Interprete sunt. non idem mihi ardor dictionis, qui Auctori. non illa verborum electio, non sententiarum plena aculeis concisio. vereor sapiusculē aut Scythian

AD LECTOREM.

thiam aut sitiētis iuimus Afros. quid mirum? Ipsum
 P. Philippum quantus quantus est, nō nisi Bosquierus
 dabit. Apellā quod à manu est, omne ad exemplar
 laboratum opus longè exuperat. Homerus dignè Ho-
 mero ut Latio detur, Marone opus est: ut Demosthe-
 nes Tullio, ut Menander Terentio, ut Callimachus
 Propertio. Non omnis fert omnia tellus. Ut verò trāf-
 latio fors humilior sit, & infra Auctoris elegantiorē
 illam puritatem non eā gratiā ingrata erit: quin po-
 tius quia fidelis, & quantum satis Romano vestita
 cultu, velim quantum elaborata mihi, tantum acce-
 pta sit publice. an non erit? erit, si mens non laua.
 Scripta Bosquierana diffundent odorem suum. In
 amaro & aspero (si alicubi occurrerit) corticis quasi
 versorū, dulce nuclei cogita. mellitior conditura, non
 semper in promptu, à superficie ne censuram vibres:
 ossa tenta & medullas, intima perscrutare. rem qui
 quærit & ex ea fructum salutarem, nō nimis de co-
 lore quo imbuta exterius, sollicitus est. Vestis virum
 ornat; at animum nulla mutat. Interpretatio vna,
 selectiorum ornatiorē verborum cultu, antistat al-
 teri; verum tamē quia ex fide agit, sensa nō variat.
 Præfinitō enim hic loqui necesse est. Pessimū inter-
 pretandi genus est, de suo temerè quid adtexere. in-
 iurius est magnis viris qui ita animatus est. Nō feret
 atatem eiusmodi versio, tamen etsi exculta sit pro-
 bisimè, sumetq; quævis pagina perpetuo est. ^gantioris
 latinitatis thymo odorata, quo morosissimū etiam le-
 ctoris acetum detergat. Illa verò per ^uenabit, quæ Au-
 ctoris mentem refert am rebus, ^grauem pōdere, ner-
 uis plenā & sanguine, ut pur ^gpurā non vestiat, ut pig-
 mentis & stibio non colo ^gret; hoc tamen quā valet a-
 git.

AD LECTOREM.

git, nativo colore & splendore ut luceat suo. Non licet esse tam licentioso, ut in alieno frustra ingeniosus sis. Nil præterquam quod ab Auctore positum, ponendum. Nouæ domus architecto, de vniuersâ structurâ curandum est. Alienam qui profcindit an sollicitat humum, non iacet in ea nisi ex præscripto assignat a femina. Ad normâ laborat, qui aliena exequitur. In hanc nunc arenâ descendit. Non hic iam captandum opinor aliquam gloriolam, nõ prima petendum non vincere alios certandum; sed communi studendum utilitati. tamen,

Extremos pudeat rediisse. —

Judicialis Lector. Hoc habe,

Si quisquam est qui placere se studeat bonis
Quam plurimis, & minimè multos laedere,
In his ego vna cum ipso Auctore nomē profiteor meum. Sicut hi quæ præparant conuiuium, & querunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam, libenter laborem sustinemus, & hunc cerè versionis huius causâ non facilem, immo verò negotium plenum vigiliarum & sudoris assumimus. Sed,

Qualis speluncâ subito commota columba,
Cui domus & dulces latebroso in pumice
nidi,

Feritur in arua volans, plausumque exterrita

perennis

Dat tectum ingentem: mox aère lapsa quieto

Radit iter liquidum, celeres neque commouet

alas;

Leg. 1. Sic assuetus in solitudine & silentio, in desiderio
animæ attraxi ventum a. moris huius academia

AD LECTOREM.

*Peccatorum Gallica, ut facerem Latinam, excivis
plausu fauoris Francici, & Fama Bosquieri claritu-
dine. Ut me ad interpretationē accinxi, aperto quā
mox Gallico decurri a quore. Percurre amice Lector,
ac mecum inuola in Adyta Sacrorum Monitorū Bos-
quieri, q̄to*

Nil exactius eruditiusq; est,
Sed nec candidius benigniusq;
Hunc si peccore, si tenebis ore,
Nec ronchos metuum maligniorum;
Nec scombris tunicas dabo molestas.

Nam Bosquierum,

Nulla dies vnquam memori — eximet auro,
*dum domus Seraphici Ordinis, Romam fidei Ortho-
doxæ in Petro Petram quasi immobile saxum
Accolet, Imperiūq; Pater Romanus habebit.*
Ille etenim agitur, — nescia fallere vita,

*Diues opum variarum,
in religiosis Virtutibus, in libris editis.*

Sollicitent alij remis freta cæca, —

Atq; alio patriam quærāt sub sole iacentē,
— penetrant aulas & limina regum;

*Me verò cum magno hoc Viro primū dulces ante
omnia sacra littera,*

Quarum sacra fero ingenti percussus amore
Accipiant, cæliq; vias & gaudia montrent.

Ita & tibi beneuole Lector voueo.

AUCTOR.